

SID

سرویس های ویژه

سرویس ترجمه تخصصی

کارگاه های آموزشی

بلاگ مرکز اطلاعات علمی

سامانه ویراستاری STES

فیلم های آموزشی

کارگاه های آموزشی مرکز اطلاعات علمی

مقاله نویسی علوم انسانی

اصول تنظیم قراردادها

آموزش مهارت های کاربردی در تدوین و چاپ مقاله

مطالعات فرهنگی ایرانی و نگاهی تازه به روش و کار روشنفکری

محمد رضایی¹

فارغ از تقابل‌های نظری موجود در میان اصحاب مطالعات فرهنگی و جامعه‌شناسی در ایران، در این مقاله استدلال شده است که مطالعات فرهنگی در ایران توان نظری و روشی برای پروبلماتیزه کردن موضوعاتی را دارد که کمتر در حدود شاخه‌های دیگر علوم اجتماعی قرار گرفته است. این توانایی در عام‌ترین سطح، به بازنگری در روش و کار روشنفکری در ایران منجر می‌شود که به جای تکیه بر ایده تقابل با دولت و نهادهای ایدئولوژیک آن، شیوه نقادی مبتنی بر مجادله/مذاکره (negotiation) را در پیش گرفته است. از همین رو، مطالعات فرهنگی ایرانی نوعی صورت‌بندی گفتمانی است که مبتنی بر سه هدف برنامه‌ای تربیتی، کوششی پژوهشی و مداخله سیاسی، و با توسل به ایده روشنفکر ارگانیک، موضوعاتی از نقد ایدئولوژی تا ارزیابی سیاستگذاری فرهنگی را در کشور شامل می‌شود. اهداف سه‌گانه مطالعات فرهنگی در ایران به مدد خصلت‌هایی رقم می‌خورد که آن را برای ایجاد تغییراتی اصلاحی مناسب می‌سازد. در این مقاله بر چند ویژگی مهم مطالعات فرهنگی مانند زمینه‌گرایی، مقطع‌گرایی تاریخی، روشنفکری تجربی به جای نظریه‌گرایی، و مناسبت آن‌ها برای تقویت دانشی میان‌رشته‌ای و موثر در حیات اجتماعی و سیاسی ایران تأکید شده است. در پایان نتیجه گرفته شد که روشنفکری ارگانیک در مطالعات فرهنگی ایرانی با تکیه بر مفهوم عدالت، می‌تواند پروژه‌ای تازه را، برای ایجاد برابری و کاهش رنج و محنت در میان گروه‌های اجتماعی فرودست در جامعه، صورت‌بندی نماید.

واژگان کلیدی: مطالعات فرهنگی ایرانی، دولت، رنج اجتماعی، برابری، روش و کار روشنفکری.

¹ عضو هیات علمی دانشگاه علم و فرهنگ (velashedi@gmail.com)

SID

سرویس های ویژه

سرویس ترجمه تخصصی

کارگاه های آموزشی

بلاگ مرکز اطلاعات علمی

سامانه ویراستاری STES

فیلم های آموزشی

کارگاه های آموزشی مرکز اطلاعات علمی

مقاله نویسی علوم انسانی

اصول تنظیم قراردادها

آموزش مهارت های کاربردی در تدوین و چاپ مقاله